

Szerző: Szerk. (2020-04-19)

1 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/tarsadalmunk-betegsege-a-rendezettseg-hianya/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-23 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Társadalmunk betegsége a rendezettség hiánya

A koronavírus jó alkalom lehet arra, hogy szünetet tartsunk

„A társadalom rendezetlensége a családon belüli rendezetlenségből fakad” - Úgy tűnik, nagyon igaz Merici Szent Angéla e mondása! Miért?

A család az a hely, ahol legkisebb körunktől kezdve nemcsak járni és beszélni tanulunk, hanem szeretni is. Megtanulunk kompromisszumokat kötni, felelősséget vállalni, osztozni, engedni, hálásnak lenni, segítséget elfogadni és adni. Elsajátítjuk, hogyan viselkedjünk az idősebbekkel, illetve a korunkbeliekkel. Mindezek a dolgok nélkülözhetetlenek a társadalomban való élethez.

Azonban ma a családokra egyre inkább az elkülönülés jellemző, nemcsak fizikai, hanem pszichikai értelemben is.

Szerző: Szerk. (2020-04-19)

2 / 8 oldal | © Katolikus.ma

A fiatalok különböző okokból idejekorán elköltöznek szüleiktől, többnyire nem csupán a szomszédba vagy a szomszéd faluba, hanem valóban messzire, s így már csak néhanapján látják szüleiket, családtagjaikat. Erre gyakran olyan időpontban kerül sor, amikor a gyerekek valójában még nem nőttek fel, amikor még nagyon érzékenyek a környezeti behatásokra, nem fejlődött ki teljesen a jellemük, és sorsuk gyakran azon múlik, hogy milyen környezetbe kerülnek új lakóhelyükön. Korunk kultúrája arra sarkallja a fiatalokat, hogy belemerüljenek a felnőttek világába és kipróbálják mindazt, amit nem ebben az életkorban kellene.

Ritkán találkoznak más korosztályokkal, jóllehet a fiatalok igen sokat tanulhatnának a szüleiktől. De leginkább ők maguk akarják felfedezni a világot.

Azonban nem csak az ifjú nemzedék döntésein múlik a dolog. A válások és az idősebbek más magatartásformái is hozzájárulnak azoknak a természet adta családi struktúráknak a lerombolásához, amelyek a jó irányba való fejlődést szolgálnák.

Az apa és az anya – két oly különböző teremtmény – a természettől arra kapott meghívást, hogy közösen alapítsanak családot. A gyermekeket a két szülőnek kell

Szerző: Szerk. (2020-04-19)

3 / 8 oldal | © Katolikus.ma

felnevelnie. Az anya és az apa külön-külön kevés, csak együtt alkotnak megfelelő szülői közösséget, és csak a közös nevelés révén tudnak a gyerekek a legjobban fejlődni, leginkább megtapasztalni a normális család működését, hogy majdan ők is ilyen családot alapíthassanak.

De ha egy látszólag rendben működő, normális családot veszünk is alapul: vajon mi történik a kulisszák mögött? Nem töltünk egyre több időt mindenféle médiával? Nem csak az okostelefonok tehetnek róla, hogy kevesebbet kommunikálunk a közvetlenül velünk élőkkel, mint az óceán túlsó partján élő, sokadrangú ismerősünkkel. Hozzájárul ehhez a televízió, a játékok, a rádió, sőt még a könyvek is elterelhetik figyelmünket a valóságról és a másik emberről – ami egészséges mértékben bizonyára mindannyiunknak jót is tesz. Az viszont már probléma, ha a fikciót a realitás elé helyezzük, ha a szenvedélyeink, kedvteléseink felülírják a családi prioritásokat. A tudatos médiahasználat ugyanakkor igen pozitív hatással lehet családi kötődésünkre: a közös olvasás, az olvasottakról való elbeszélgetés, a nagy családi asztalnál folytatott társasjáték csupa kitűnő ötlet, ha egy jól sikerült családi estére vágyunk. De a média sajnos egyre inkább az egyéni függetlenség, individualitás irányába hat.

Hogyan teremtsünk tehát megfelelő rendet a társadalomban, amikor egyre inkább

Szerző: Szerk. (2020-04-19)

4 / 8 oldal | © Katolikus.ma

elveszítjük az ahhoz szükséges alapokat? Talán kissé ellentmondásosnak tűnhet, de úgy gondolom, hogy a család rendezett volta nagyobb hatással lehet a társadalom javára, mint a politikai intézkedések. Ha jobbá szeretnénk tenni a világot, akkor tegyük azt, amit legelsőként meg tudunk tenni: teremtsünk helyes értékrendet a legszűkebb környezetünkben. A társadalom morális romlása olyan tény, amit nem lehet pusztán azzal megakadályozni, hogy folyton csak beszélünk róla és felháborodunk rajta anélkül, hogy felháborodásunkat konkrét tettek követnék. Assisi Szent Ferenctől származik az alábbi csodálatos bölcsesség: „Előbb tedd meg azt, ami szükséges, utána azt, ami lehetséges, és máris meg tudod tenni azt is, ami lehetetlen.” Ennek során a bennünket körülvevő legkisebb közösség helyes formálása nem csak a lehetséges, hanem a szükséges kategóriába tartozik.

A társadalom rendezetlensége - Merici Szt. Angéla szavai szerint - a családon belüli rendezetlenségből fakad. Most kitűnő alkalom kínálkozik, hogy átültessük a gyakorlatba e mondás tanulságát! Lehetőségünk nyílt, hogy rendbe tegyünk egyet-mást az életünkben. Pontosabban: a lehetőség mindig is adott volt, de igyekeztünk nem meglátni, amíg a sors rá nem kényszerített bennünket. Sürgető tennivalóink listáján, amely alapvetően meghatározza életünket, egyre csak hátrébb soroltuk e feladatot, sőt talán nem is tudatosult bennünk, hogy ennek a

Szerző: Szerk. (2020-04-19)

5 / 8 oldal | © Katolikus.ma

pontnak is szerepelnie kellene a teendők között.

Egyszer csak, máról holnapra, otthon találtuk magunkat testvéreink, szüleink, gyermekeink, nagyszüleink, esetleg nagynénik, nagybácsik és unokatestvérek körében. Vagy éppen ellenkezőleg: nem találkozhatunk velük, és hirtelen ráébredünk, milyen messze vannak és milyen jó volna, ha körülöttünk lehetnének. Mivel ezekben a napokban más lehetőség nemigen marad, felvesszük a telefont és rákérdezünk, mi újság náluk.

A koronavírus kedvező alkalmat kínál némi szünet beiktatására. Rákényszerít, hogy valamivel több időt szánjunk a közvetlen környezetünkben élő emberekre, akik esetleg a legtávolabb kerültek tőlünk a mindennapokban. Nemcsak családtagjaink tartoznak ebbe a körbe, hanem saját magunk is.

Megállapítjuk, hogy számos hétköznapi tevékenységünk nem is létszükséglet, hogy túlzott fogyasztás nélkül is egészen jól elboldogulunk, hogy legközelebbi hozzátartozóinkkal is sok megbeszélőnivalónk akad, és hogy eddig nem nagyon igyekeztünk egyedül maradni önmagunkkal és gondolatainkkal. A koronavírus révén talán arra is esélyt kapunk, hogy felismerjük életünk más prioritásait.

A jelenlegi helyzetben megmutatkozik, hogy sok minden, amit magátólól

Szerző: Szerk. (2020-04-19)

6 / 8 oldal | © Katolikus.ma

értetődőnek tartunk, nem feltétlenül az. Ki gondolta volna, hogy elérkezik az idő, amikor nem lesz lehetőségünk fizikailag is részt venni az Eucharisztia ünneplésén? Milyen nehezen szántuk rá magunkat a „normál” időkben a heti többszöri szentmise-látogatásra! S milyen gyakran érzékeltük valóban csak kötelezettségként a vasárnapi templomba járást? Mennyire ritkán tudjuk megbecsülni a hozzánk legközelebb álló személyeket, és mily kevésbé vagyunk újra meg újra hálásak azért, hogy itt vannak körülöttünk? Mennyi értékes időt tékoztunk a pénz és fogyasztás hajhászására?

Amikor Teréz anya Nobel-békedíjat kapott, valaki megkérdezte tőle, mit tehet egy átlagos polgár a világbékéért. „Menj haza és szeresd a családodat” - hangzott a válasz. A vírus nem jó dolog, sok embert legyengít, és vannak, akik sajnos bele is halnak. Ez a betegség azonban rámutathat, mitől beteg a társadalmunk.

Írta: Victoria Samp

Forrás: [kath.net 1](#), [2](#)

Szerző: Szerk. (2020-04-19)

7 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Fordította: Vágyi Vata Mihály

Katolikus.ma

Szerző: Szerk. (2020-04-19)

8 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/tarsadalmunk-betegsege-a-rendezettseg-hianya/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-23 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!